

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Martínkovou ve věci

žalobkyně: **Ing. Ivana Tesařová**, IČO 47982594
sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Chlebikem
sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná -Fryštát

proti

žalovanému: **Ing. Lee Louda**, IČO 69326681
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužnice
Správa pohledávek OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

o žalobě pro zmatečnost

takto:

- I. Žaloba pro zmatečnost, aby byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016) a rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2018, č. j. 32 ICm 3249/2016, 18 VSOL 288/2017-44 (KSOS 25 INS 10525/2016), **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 16 196,28 Kč k rukám jeho advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobní nárok a jeho odůvodnění

1. Žalobou pro zmatečnost ze dne 5. 11. 2019 došla soudu dne 7. 11. 2019 domáhala se žalobkyně vydání rozhodnutí, kterým by byla zrušena rozhodnutí specifikovaná ve výroku I. tohoto usnesení.
2. Žaloba byla odůvodněna tvrzením, že dne 8. 6. 2016 podala žalobkyně u Krajského soudu v Ostravě incidenční žalobu, kterou se domáhala vydání rozhodnutí o určení, že pohledávka žalobkyně, přihlášená pod č. 465 ve výši 6 400 365 Kč v insolvenčním řízení dlužnice Správa pohledávek OKD, a.s., IČO 26863154, sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen dlužnice) je co do důvodu a výše po právu. Žaloba byla podána v důsledku popření pohledávky žalobkyně v insolvenčním řízení dlužnice. Pohledávka byla přihlášená z titulu ztrát na podnikání žalobkyně, což vyplývalo z přihlášky i z označení osoby žalobkyně jejím sídlem a identifikačním číslem. Krajský soud v Ostravě rozhodl o této žalobě rozsudkem ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24, ve kterém jako účastníka označil Ing. Ivanu Tesařovou, narozenou 7. 8. 1966,

bytem Nedbalova 2412/9, 735 06 Karviná - Nové Město, a to s výrokem zamítavým z důvodu nedostatku pasivní legitimace a své rozhodnutí doručil na adresu JUDr. Tomáše Chlebíka - advokáta jakoby v souladu s plnou mocí, na které je ovšem jako zmocnitel označena podnikatelka Ing. Ivana Tesařová, narozená 7. 8. 1966, IČO 47982594, DIČ CZ6658070188 se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město, bytem Nedbalova 2412/9, 735 06 Karviná – Nové Město. Soud tedy právní identitu žalobkyně jako podnikatelky naprosto ignoroval a jednal od počátku pouze s osobou neoprávněnou, tj. s Ing. Ivanou Tesařovou pod jejím občanským jménem, kterou zmíněný advokát nezastupuje. Věřiteli pohledávky č. 465 Ing. Ivaně Tesařové, IČO 47982594, DIČ CZ6658070188 se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město nic doručeno nebylo. Vrchní soud v Olomouci k odvolání žalobkyně rozsudek Krajského soudu v Ostravě potvrdil rozsudkem ze dne 6. 2. 2018, č. j. 32 ICm 3249/2016, 18 VSOL 288/2017-44 (KSOS 25 INS 10525/2016). Rovněž v tomto rozhodnutí byla žalobkyně označena občanským jménem, datem narození a adresou jejího bydliště v Karvině na ul. Nedbalově. Incidenční žaloba byla podána právním zástupcem s plnou mocí zmocňující jej k podání incidenční žaloby v řízení dlužnice a k zastupování v tomto řízení. Procesní zmocnění se však vztahuje na celé řízení insolvenční řízení vedené pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016. Žalobkyně uvedla, že právnímu zástupci žalobkyně nebyla doručena výzva včetně poučení o tom, že incidenční žalobu je třeba podat i proti dlužnici. Písemné vyrozumění o popření pohledávek bylo doručeno pouze přímo žalobkyni, nicméně pro doručování listin v rámci insolvenčního řízení měla od okamžiku podání u soudu plné moci pro advokáta řádně zvoleného zástupce, kterému nic doručeno nebylo. S ohledem na výše uvedenou skutečnost nemohla marně uplynout lhůta pro rozšíření žaloby o návrh na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované, a to dlužnice. Doručení listiny na adresu jiného subjektu (zde fyzické osoby – nepodnikatele) nemůže nést následky v podobě nedodržení zákonem stanovených lhůt. Žalobkyně tedy tvrdila, že pokud soud nedoručoval listiny včetně rozhodnutí na její podnikatelské jméno s uvedením jejího IČO a na adresu jejího sídla, a v neposlední řadě také insolvenční správce (dále jen IS) nedoručoval jejímu řádně zvolenému a sobě i soudu známému zástupci, tak jí zákonně odňal její právo na spravedlivý soudní proces a rovné postavení v něm.

Procesní stanovisko žalované

3. Žalovaný v písemném procesním stanovisku namítl nedůvodnost žaloby. Uvedl, že ve věci doručování vyrozumění o popření pohledávky nebyla žalobkyně právně zastoupena, když žalobkyně přihlašovala pohledávku sama bez právního zastoupení. Zastoupena byla až v incidenčním sporu. Co se týče nesprávného doručování na adresu bydliště žalobkyně, a nikoli na adresu jejího sídla, je argumentace žalobkyně irelevantní. Žalobkyně si vyrozumění o popření pohledávky převzala do vlastních rukou, bez ohledu na adresu doručení byla s popřením pohledávky prokazatelně a jasně srozuměna. Přihláška žalobkyně byla popřena v rámci přezkumného jednání insolvenčního řízení dne 10. 8. 2016. V rámci tohoto přezkumu došlo k popření pohledávky žalobkyně, jak ze strany IS, tak ze strany dlužnice. Protokol o přezkumném jednání v rámci přihlášky žalobkyně výslovně konstatuje, že IS popírá pohledávku co do pravosti z toho důvodu, že neexistuje, nevznikla, přičemž pokud by bylo prokázáno, že vznikla, pak IS popřel i její výši s tím, že správná výše činí 1 000 Kč, přičemž k tomuto přijala dlužnice stejné stanovisko a stejně pohledávku popřela (viz str. 1571 protokolu; protokol o přezkumném jednání je zveřejněn v ISIR v části B pod č. 1. 175 insolvenčního řízení sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016). Žalobkyně sepsala incidenční žalobu již dne 8. 9. 2016, přičemž tato byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku insolvenčního řízení dlužnice dne 12. 9. 2016, tedy ještě před doručením vyrozumění o popření pohledávky žalobkyně dne 5. 10. 2016. Tedy i právní zástupce, jenž zastupoval žalobkyni při podání incidenční žaloby, tak nutně musel být o popěrném úkonu žalované, tak dlužnice vyrozuměn, když sepsal a podal žalobu již dne 8. 9. 2016. Z plné moci přiložené k incidenční žalobě nijak neplyne, že vyrozumění o popření pohledávky mělo být zasíláno právnímu zástupci žalobkyně, kterou zastupoval v incidenčním sporu. Chyba nesprávně podané žaloby ze dne 8. 9. 2016 nebyla způsobena z důvodu

„nesprávného“ doručování vyrozumění o popření pohledávky. Žalobkyně o rozsahu popření byla jasně srozuměna a chyba způsobená neuvedením dlužnice na straně žalované byla nesprávným postupem žalobkyně při sepsu žaloby, když opomenula dlužnici jako účastníka řízení na straně žalované. K doručování žalobkyně jako nepodnikateli uvedl, že fyzická osoba – podnikatel na základě živnostenského oprávnění nenabývá nové entity. Je zřejmé, že žalobkyni bylo vyrozumění o popření pohledávky doručeno dne 5. 10. 2016 do vlastních rukou, když toto doručení sama žalobkyně stvrdila na dodejce svým podpisem.

Vyjádrění k procesní obraně

4. K procesní obraně žalovaného žalobkyně uvedla, že s ní jakožto legitimním účastníkem insolvenčního a tedy soudního řízení nebylo jednáno, neboť nelze zaměňovat, respektive nerozlišovat držitele pohledávky „osobní“ a držitele pohledávky „firemní“. Dále poukázala na skutečnost, že v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016) je na straně 3 uvedeno, že dne 5. 10. 2016 bylo žalobkyni doručeno vyrozumění žalovaného o popření pohledávky jak IS, tak dlužníci. Na straně 5 je dále uvedeno, že ve výzvě IS doručené právnímu zástupci žalobkyně je obsaženo poučení dle ust. § 198 a ust. § 336 odst. 2 IZ o tom, že popření pohledávky dlužníkem v reorganizaci má tytéž účinky jako popření IS a věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku. Žalobkyně k tomuto uvádí, že jejímu zástupci soud ani správce žádnou výzvu nedoručoval ani nedoručil.

Ústní jednání

5. U ústního jednání konaného dne 14. 10. 2020 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně dále uvedla, že pohledávku přihlásila jako osoba podnikající a uvedla údaje: sídlo, IČO a číslo účtu. Uvedením této adresy určila i doručovací adresu pro tuto pohledávku. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 2394/2012 ze dne 5. 6. 2013, ve kterém je konstatováno, že adresátu se doručuje na adresu pro doručování a lze mu rovněž doručit na kterémkoliv jiném místě, na němž bude zastížen. Neuvede-li adresát ve svém podání adresu místa v ČR, na kterou se mu mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je adresou pro doručování písemností nepodnikající fyzické osobě adresa evidovaná v informačním systému. Jelikož žalobkyně určila adresu pro doručování, tak soud ani IS není oprávněn volit jakoukoliv jinou adresu, než účastníkem určenou, dokud nenastane situace, že by na tuto adresu nebylo možno doručit. Žalobkyně tvrdila, že jí byla odňata možnost jednat před soudem, jelikož i na IS by se měla vztahovat stejná pravidla jako na soud. Nesprávný postup IS je tedy nesprávným postupem soudu. Žalovaný považoval názor, že soud musí nejprve doručovat na adresu uvedenou pro doručování nesprávný, a měl za to, že je možné doručit na kterémkoliv místě, na němž bude osoba zastížena. Žalobkyně si písemnosti převzala a není žádným procesním pochybením, že bylo doručováno na adresu bydliště a nikoliv na adresu sídla či místa podnikání. K nesprávnosti ohledně doručení uvedeného v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016) žalovaný uvedl, že se jedná o zřejmou nesprávnost či písařskou chybu. Z textu rozsudku je jednoznačně zřejmé, že bylo doručováno přímo žalobkyni. Dále nesouhlasil s názorem, že by IS měl stejné povinnosti jako soud, když se jedná o osobu sui generis.
6. V dané věci bylo sporu ohledně skutečnosti:
 - zahájení insolvenčního řízení dlužnice dne 3. 5. 2016,
 - zjištění úpadku dlužnice a ustanovení žalovaného IS dne 9. 5. 2016,
 - povolení reorganizace dlužnice dne 12. 8. 2016,
 - žaloba pro zmatečnost byla podána včas, oprávněnou osobou a je přípustná.
7. V dané věci je spor, zda je dán důvod zmatečnosti dle ust. § 229 odst. 3 o.s.ř., a to s ohledem na skutečnost, že v rámci incidenčního sporu bylo žalobkyni doručováno na adresu bydliště a

nikoli sídla a vyrozumění o popření pohledávky nebylo doručeno zástupci žalobkyně, ačkoliv v té době byla zastoupena na základě plné moci ze dne 8. 9. 2016 založené v incidenčním sporu.

Právní úprava popírání přihlášených pohledávek

8. Dle ust. § 190 odst. 1 IZ přezkoumání přihlášených pohledávek se děje, není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, na přezkumném jednání nařízeném insolvenčním soudem.
9. Dle ust. § 192 odst. 1 IZ pravost, výši a pořadí všech přihlášených pohledávek mohou popírat insolvenční správce, dlužník a přihlášení věřitelé.
10. Podle ust. § 336 odst. 1 IZ není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně § 190 až 202.
11. Podle ust. § 336 odst. 2 IZ popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku.
12. Podle ust. § 410 odst. 1 IZ není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek za trvání účinnosti oddlužení obdobně § 190 až 202.
13. Podle ust. § 410 odst. 2 IZ přezkoumání přihlášených pohledávek provede insolvenční správce tak, že v seznamu přihlášených pohledávek podle § 189 odst. 1 u každé z pohledávek výslovně uvede, zda ji on sám, dlužník nebo věřitel popírá nebo nepopírá, přičemž ke stanovisku dlužníka bude připojen i podpis dlužníka; stanovisko dlužníka zjistí insolvenční správce při osobním jednání s dlužníkem, jehož datum a místo konání sdělí dlužníkovi nejméně 7 dní předem. Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí a poučí jej o dalším postupu. Poté insolvenční správce vypracuje zprávu o přezkumu; její součástí je záznam o jednání s dlužníkem podepsaný insolvenčním správcem a dlužníkem, seznam přihlášených pohledávek a doklad o písemném vyrozumění věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena
14. Podle ust. § 198 odst. 1 IZ věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a); tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 nebo § 410 odst. 2. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správcovi. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží; pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

Judikatura k popření pohledávky IS i dlužníkem

15. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 23. 7. 2015 ve sp. zn. 29 ICdo 24/2013 platí, že popře-li nevykonatelnou pohledávku jak insolvenční správce, tak dlužník v oddlužení, musí být žaloba o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky včas podána (v rozsahu dotčeném popěrným úkonem toho kterého z nich) proti oběma popírajícím (proti insolvenčnímu správcovi i proti dlužníku). Nepodá-li věřitel nevykonatelné pohledávky, popřené insolvenčním správcem i dlužníkem v oddlužení, včas žalobu o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky vůči některému z popírajících (vůči insolvenčnímu správcovi nebo vůči dlužníku), pak v rozsahu popření pohledávky tím z popírajících, vůči kterému věřitel žalobu nepodal, nastávají účinky uvedené

v § 198 odst. 1 větě třetí insolvenčního zákona. Včasnou žalobu podanou přihlášeným věřitelem ve stejném rozsahu vůči druhému popírajícímu insolvenční soud zamítne.

Právní úprava o.s.ř. k doručování písemností

16. Dle ust. § 46a odst. 1 o.s.ř. adresátu se doručuje na adresu pro doručování, lze mu rovněž doručit na kterémkoliv jiném místě, na němž bude zastížen.
17. Dle ust. § 46a odst. 2 o.s.ř., jestliže o to adresát požádá, soud doručuje na jinou adresu nebo elektronickou adresu, kterou mu sdělil, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Tato adresa je pro dané řízení adresou pro doručování.
18. Dle ust. § 50b odst. 1 o.s.ř. má-li účastník zástupce, doručuje se pouze zástupci, nestanoví-li zákon jinak.
19. Dle ust. § 50b odst. 2 o.s.ř. má-li účastník zástupce s procesní plnou mocí, nařídí předseda senátu doručení písemnosti (elektronického dokumentu) jen tomuto zástupci, nestanoví-li zákon jinak.

Judikatura k doručování písemností

20. Podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 2394/2012 ze dne 5. 6. 2013 vzhledem k tomu, že soud prvního stupně odevzdal k doručení žalované žalobu a předvolání k jednání na adresy, které nebyly adresami pro doručování žalované, a že žalovaná nebyla na adrese těchto míst při doručování písemností zastížena, nemohly být považovány uvedené písemnosti za doručené do vlastních rukou žalované ani při dodržení postupu předepsaného v ustanovení § 49 o.s.ř. (doručování do vlastních rukou).

Právní úprava žaloby pro zmatečnost

21. Dle ust. § 229 odst. 3 o.s.ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout též pravomocný rozsudek odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.
22. Dle ust. § 234 odst. 1 o.s.ř. není-li dále stanoveno jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí.
23. Dle ust. § 232 odst. 2 o.s.ř. rozsah, v jakém se rozhodnutí napadá, a důvod žaloby mohou být měněny jen v průběhu trvání lhůt k žalobě.
24. Dle ust. § 235d o.s.ř. soud projedná věc v mezích, ve kterých se ten, kdo podal žalobu domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro zmatečnost.
25. Dle ust. § 235e odst. 2 o.s.ř. žalobou pro zmatečnost soud usnesením zamítne nebo napadené rozhodnutí zruší.

Komentář k žalobě pro zmatečnost

26. Důvody pro podání žaloby pro zmatečnost. Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem a přípustnost žaloby je tak limitována zákonnými taxativně uvedenými důvody. S ohledem na skutečnost, že se jedná o opravný prostředek, není aktivně legitimován k podání žaloby ten účastník, kterému bylo v řízení vyhověno či jemuž nebyla způsobena žádná újma. V případě žaloby pro zmatečnost se vždy jedná o závažné procesní vady. Tyto vážné procesní vady musí být natolik zásadní, že přesahují zájem účastníků řízení a tedy i ve veřejném zájmu by mělo být napadené rozhodnutí odstraněno. Žaloba pro zmatečnost neslouží k nápravě skutkových nedostatků a ani k nápravě nesprávného právního posouzení věci. Z důvodu uvedeného v ust. § 229 odst. 3 o.s.ř. lze podat žalobu pro zmatečnost za situace, kdy účastníku byla odňata možnost jednat před soudem. Tuto žalobu může podat pouze ten účastník, kterému tato možnost byla odňata. Odnětí možnosti jednat před soudem je obecně míněn takový postup, jímž soud znemožnil účastníku řízení, např. účastnit se jednání, činit přednesy či podání, navrhnout důkazy, tedy realizovat procesní práva, která mu o.s.ř. dává pro řízení předcházejí

vydanému rozhodnutí. Důvod zmatečnosti bývá uplatňován tehdy, když soud účastníky obeslal k jednání na nesprávnou adresu (např. na jinou adresu, než kterou účastníci sami uvedli jako adresu pro doručování) a účastníci se tudíž jednání nezúčastnili, nebo tehdy, kdy soud neakceptoval důvodnou a včasnou omluvu účastníků a jednal v jejich nepřítomnosti. Odnětí možnosti jednat před soudem v tom smyslu, aby postup soudu bylo možno označit za zmatečný, je míněn postup, který je nesprávný, který je v rozporu se zákonem nebo jinými obecně závaznými právními předpisy (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2003, sp. zn. 21 Cdo 2179/2002). Žaloba pro zmatečnost je tedy mimořádný opravný prostředek, lze ji napadnout pouze rozhodnutí pravomocná, tj. řádně doručená, u nichž uplynula lhůta k podání řádného opravného prostředku. Slouží pouze k nápravě zásadních procesních pochybení (vad řízení), jejíž taxativní výčet obsahuje ust. § 229 o.s.ř. (důvody zmatečnosti).

Judikatura k zmatečnosti

27. K důvodu zmatečnosti podle § 229 odst. 3 o.s.ř. se z ustálené judikatury Nejvyššího soudu podává, že o zmatečnost ve smyslu citovaného ustanovení jde jen tehdy, jestliže šlo o postup nesprávný (uvažováno z hlediska zachování postupu určeného zákonem nebo dalšími obecně závaznými právními předpisy) a jestliže se postup soudu projevil v průběhu řízení a nikoli při vlastním rozhodování soudu (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 1996, sp. zn. 2 Cdon 539/96, uveřejněné pod číslem 27/98 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ze dne 30. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 953/96, uveřejněné pod číslem 49/98 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 21 Cdo 3905/2011, ze dne 10. 12. 2015, sen. zn. 29 NSČR 8/2014, či ze dne 19. 10. 2017, sp. zn. 27 Cdo 3287/2017).

Dokazování

28. V dané věci nebylo sporu ohledně skutečnosti včasnosti podání žaloby pro zmatečnost (§ 234 odst. 1 o.s.ř.), přípustnosti žaloby pro zmatečnost dle ust. § 230 o.s.ř. a podání oprávněnou osobou dle ust. § 229 odst. 3 o.s.ř. Soud tedy posuzoval, zda došlo k naplnění důvodu zmatečnosti dle ust. § 229 odst. 3 o.s.ř., a to s ohledem na skutečnost, že v rámci incidenčního sporu bylo žalobkyni doručováno na adresu bydliště a nikoliv sídla a vyrozumění o popření pohledávky nebylo doručeno zástupci žalobkyně, ačkoliv byla zastoupena na základě plné moci ze dne 8. 9. 2016 založené v incidenčním sporu.
29. Přihláškou č. P465 přihlásila žalobkyně do insolvenčního řízení dlužnice pohledávku v celkové výši 6 400 365 Kč z důvodu finančního vyrovnání podnikatelské činnosti a vyúčtování znalečného – znalecký posudek. Věřitel byl v přihlášce označen osobními údaji, jménem a příjmením, titulem před jménem a datem narození. Dále jsou zde uvedeny údaje o podnikateli, a to uvedení identifikačního čísla. Jako trvalé bydliště je uvedena ulice nám. Ondry Foltýna 82/63, Karviná - Staré Město, PSČ 733 01 a je zde uvedeno číslo účtu. Korespondenční adresa nebyla vyplněna.
30. Z potvrzení o doručení (dodejka) a vyrozumění ze dne 3. 10. 2016 vyplývá, že žalobkyni bylo dne 5. 10. 2016 doručeno vyrozumění IS o popření její pohledávky jak IS, tak i dlužnicí.
31. Z protokolu o přezkumném jednání včetně přezkumného listu přihlášky č. P 465 ze dne 10. 8. 2016 se podává, že IS popřel pohledávky žalobkyně co do pravosti z důvodu, že neexistují a nevznikly, a pro případ, že by bylo prokázáno, že nárok vznikl, došlo k popření rovněž co do výše s tím, že výše každé dílčí pohledávky by měla činit 1 000 Kč. Ve stejném rozsahu popřela pohledávky i dlužnice.
32. Ze spisu vedeného zdejší soudem pod sp. zn. 32 ICm 3249/2016 soud provedl důkaz:
- Žalobou vedenou pod sp. zn. 32 ICm 3249/2016 došlo soudu dne 8. 9. 2016 se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí, kterým by bylo určeno, že pohledávka žalobkyně přihlášena pod č. 465 ve výši 6 400 365 Kč v insolvenčním řízení dlužnice je co do důvodu a výše po právu. Žalobkyně byla v této žalobě označena: Ing. Ivana Tesařová,

nar. 7. 8. 1966, IČO 47982594, se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město, bytem Nedbalova 2412/9, 735 06 Karviná – Nové Město. Adresa pro doručování nebyla v žalobě uvedena. Žaloba byla podána v zastoupení JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem se sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná - Fryštát. Z plné moci ze dne 8. 9. 2016 bylo zjištěno, že žalobkyně zmocnila advokáta JUDr. Tomáše Chlebika k podání u Krajského soudu v Ostravě incidenční žaloby proti insolvenčnímu správci dlužnice v insolvenčním řízení, k zastupování v tomto řízení a ve všech řízeních navazujících a souvisejících, a to v plném rozsahu a bez omezení.

- Z oznámení o výpovědi plné moci ze dne 16. 5. 2017 bylo zjištěno, že žalobkyně vypověděla JUDr. Tomáši Chlebikovi, advokátu se sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná – Fryštát plnou moc k zastupování.
- Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016), který nabyl právní moci dne 14. 3. 2018 a vykonatelnosti dne 20. 3. 2018, byla žaloba na určení, že pohledávka žalobkyně, přihlášená pod č. P465 ve výši 6 400 365 Kč v insolvenčním řízení dlužnice je co do důvodu a výše po právu, zamítnuta. Žaloba byla zamítnuta z důvodu nedostatku pasivní legitimace, neboť žalovaným v době určené pro podání žaloby měla být vedle IS rovněž i dlužnice. V rozsudku je uvedeno, že výzva IS dle ust. § 198 a ust. § 336 odst. 2 IZ je obsahově určitá, úplná a srozumitelná, obsahuje dostatečné poučení pro žalobkyni o tom, že přihlášenou pohledávku žalobkyně popřel IS i dlužnice a že incidenční žaloba musí být podána proti IS i popírající dlužnici ve lhůtě ve výzvě uvedené. V rozsudku je uvedeno zjištění, že vyrozumění ze dne 3. 10. 2016 bylo žalobkyni doručeno včetně dodejky dne 5. 10. 2016 (strana 3 rozsudku). Na straně 5 rozsudku je uvedeno, že výzva IS byla doručena právnímu zástupci žalobkyně. Z dodejky bylo zjištěno, že žalobkyně rozsudek převzala dne 12. 6. 2017.
- K odvolání žalobkyně byl rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016) potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2018, č. j. 32 ICm 3249/2016, 18 VSOL 288/2017-44 (KSOS 25 INS 10525/2016), který nabyl právní moci dne 14. 3. 2018. Odvolací námitky žalobkyně ohledně pasivní legitimace pak odvolací soud považoval za nedůvodné. Po uplynutí lhůty pro podání žaloby rovněž nelze celou situaci zhojit např. přistoupením dalšího žalovaného, neboť by to bylo proti smyslu a účelu lhůt insolvenčních zákonem stanovených. Stejně tak by bylo i proti smyslu a účelu insolvenčního řízení, a v rozporu se zásadou rovnosti všech věřitelů a ostatních účastníků insolvenčního řízení, aby soud v rámci incidenčního řízení žalobkyni poučoval, koho má žalovat. Je volbou žalobkyně, koho označí za žalovaného, avšak nemůže pak očekávat, že neoznačí-li současně i dlužníka, který její pohledávky popřel, že bude v řízení o určení pravosti pohledávek úspěšná. Rovněž odvolací námitky ohledně nedostupnosti listin v rámci insolvenčního rejstříku považoval odvolací soud za nedůvodné, neboť insolvenční rejstřík je veřejným rejstříkem se vzdáleným přístupem, který je dostupný každému k nahlížení on-line. Mimo to žalobkyni bylo prokazatelně doručeno písemné vyrozumění o popření pohledávek a současně byla i poučena o možnosti podání žaloby a rovněž vůči komu.
- Dovolání žalobkyně podané na základě plné moci advokátem JUDr. Tomášem Chlebikem, se sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná – Fryštát bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 8. 2019, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016, 32 ICm 3249/2016, 29 ICdo 103/2018-61, které nabylo právní moci dne 10. 9. 2019. V tomto usnesení je uvedeno, že v posuzované věci dovolatelka k otázce přípustnosti dovolání pouze parafrázovala text § 237 o.s.ř., resp. uvedla, že „se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu (potud zvyrazněno

v textu dovolatelkou), projednávaná otázka nebyla doposud v rozhodování dovolacího soudu vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně a právní otázka má být dovolacím soudem posouzena jinak“. Dále namítala, že se „odvolací soud zásadně odchýlil od rozhodovací praxe tím, že nejednal s osobou oprávněnou, vlastní rozhodnutí řádně nedoručil, osobu dovolatelky v podstatě zcela pominul“. K tomu Nejvyšší soud především uvedl, že má-li být dovolání přípustné podle ust. § 237 o.s.ř. proto, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, musí být z obsahu dovolání patrné, o kterou otázku hmotného nebo procesního práva jde a od které „soudní praxe“ se řešení této právní otázky odvolacím soudem odchyluje (srov. též důvody R 4/2014).

Posouzení důvodu zmatečnosti

33. Po takto provedeném dokazování a po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti soud dospěl k závěru, že zde není dán důvod pro zmatečnost dle ust. § 229 odst. 3 o.s.ř.
34. Žaloba pro zmatečnost je mimořádný opravný prostředek sloužící ke zrušení pravomocného rozhodnutí soudu trpícího vadami, jež představují porušení základních principů ovládajících řízení před soudem, případně řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo.
35. Poučení a vyrozumění zasílá insolvenční správce nikoli insolvenční soud a postup insolvenčního správce tak není postupem soudu, proti kterému lze brojit podanou žalobou pro zmatečnost. Již z tohoto prvního důvodu je očividné, že na základě tvrzeného pochybení nemůže být žaloba pro zmatečnost úspěšná. Jak uvedl v této věci Vrchní soud v Olomouci ve svém rozsudku, který byl potvrzen rozhodnutím soudu dovolacího, je volbou žalobkyně, koho označí za žalovaného. Soud dále připomíná, že je záležitostí každého, do jaké míry bude pečlivý při uplatňování svých práv. Nelze rovněž opomenout, že protokol spolu s vyrozuměním o popření pohledávky je veřejně dostupný v insolvenčním rejstříku pod bodem P 465–2, zveřejněn dne 24. 10. 2016. Nelze tedy uzavřít, že došlo k nesprávnému postupu soudu, když napadené pochybení není postupem soudu a nemohlo se tak toto „pochybení“ projevit v průběhu řízení. Dle ust. § 9 písm. c) IZ je IS samostatný procesní subjekt. Dle ust. § 40 IZ IS jedná svým jménem na účet dlužníka, pokud na něho nepřechlo oprávnění nakládat s majetkovou podstatou. Nesprávnost poučení ze strany insolvenčního správce pak není pochybením soudu, které by bylo možné napadnout žalobou pro zmatečnost.
36. Soud dále poukazuje na skutečnost, že přezkumné jednání, na kterém byla popřena předmětná pohledávka, proběhlo dne 10. 8. 2016. Protokol o tomto přezkumném jednání byl zveřejněn dne 11. 8. 2016 pod bodem B 175, žaloba na určení pohledávky soudu došla dne 8. 9. 2016, vyrozumění bylo žalobkyni doručeno dne 5. 10. 2016, vyrozumění bylo zveřejněno dne 24. 10. 2016 pod bodem P 465-2. Žaloba spolu s plnou mocí byla podána právním zástupcem žalobkyně, advokátem JUDr. Chlebkem. Z časového sledu těchto událostí, kdy žaloba samotná byla podána ještě před doručením vyrozumění o popření (které obsahovalo poučení) lze jednoznačně vyvodit, že žalobkyně si byla vědoma povinnosti podat žalobu v případě popření její pohledávky. Již při tomto podání byla zastoupena právní zástupcem, advokátem, smyslem jehož profese je poskytnutí kvalifikovaných právních služeb. Lze rozumně předpokládat, že jako advokát si měl být právní zástupce vědom povinnosti označit jako žalovaného rovněž popírajícího dlužníka, případně provést kontrolu veřejně dostupného insolvenčního rejstříku, ve kterém bylo zveřejněno předmětné vyrozumění.
37. Co se týče námítky, že ze strany soudu bylo doručováno osobě od žalobkyně odlišné, tedy žalobkyni Ing. Ivaně Tesařové jako podnikatelce, když bylo doručeno Ing. Ivaně Tesařové jako soukromé osobě, soud uvádí, že pouhá skutečnost, že fyzická osoba je zároveň podnikatelem, tedy vystupuje svým jménem nejen jako soukromá osoba, ale rovněž jako podnikatel, neznamená,

že by tyto osoby existovaly jako oddělené osoby se samostatnou právní osobností, jako by tomu bylo například u právnické osoby. Nelze tedy dovodit nesprávnost postupu soudu v tom, že by soud doručoval nesprávně osobě, když doručoval stejné osobě, s jednou právní osobností, kterou pouze označil jako nepodnikatele a doručoval na „nepodnikatelskou“ adresu, když žalobu samotnou podala žalobkyně jako podnikatel a uvedla v ní podnikatelské sídlo. Podle ust. § 46a o.s.ř. je možné doručovat na adresu, na níž byla žalobkyně k zastížení. Žalobkyně v přihlášce korespondenční adresu neuvedla. Rovněž v žalobě nebyla uvedena žádost o doručení na jinou adresu, než místo bydliště. Soud tedy vyhodnotil uvedení sídla vedle bydliště jako žádost, aby soud doručoval žalobkyni na jinou adresu, kterou soudu sdělila, než adresu bydliště.

38. I v případě nesprávného doručení, tedy že bylo doručováno na adresu, která nebyla doručovací, je třeba písemnosti považovat za doručené, když byla na místě při doručování zastížena a písemnost si převzala. Výše citovaný závěr Nejvyššího soudu v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 2394/2012 na danou věc nedopadá, jelikož v této věci byla posuzována situace, kdy osoba, jež bylo doručováno, nebyla na adrese při doručování „zastížena“. Žalobkyně zastížena byla a písemnost si převzala.
39. Námitka, že v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016) je uvedeno, že vyrozumění o popření bylo doručeno právnímu zástupci žalobkyně, je irelevantní, jelikož se nejedná o vadu, která představuje závažnou procesní vadu. Z odůvodnění tohoto rozsudku nepochybně plyne, že vyrozumění bylo doručeno přímo žalobkyni a výše uvedené je nesprávností v psaní či jinou zřejmou nesprávností.
40. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba pro zmatečnost není důvodná, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení a žalobu zamítl.

Náklady řízení

41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a žalovanému, který měl ve věci plný procesní úspěch a byl v řízení zastoupen advokátem, soud přiznal odměnu za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava právního zastoupení, zpracování písemného vyjádření žalovaného k žalobě pro zmatečnost ze dne 5. 2. 2020, účast na jednání před soudem dne 14. 10. 2020) ve výši 9 300 Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „AT“), 3 režijní paušály po 300 Kč ve výši 900 Kč dle ust. § 13 odst. 4 AT, náhradu za promeškaný čas za 8 půlhodin po 100 Kč ve výši 800 Kč dle ust. § 14 odst. 3 AT, náhradu cestovních výdajů v souvislosti s použitím osobního automobilu MERCEDES-BENZ, reg. zn. 8B23739 k cestě k jednání dne 14. 10. 2020 ze sídla právního zástupce (Hlinky 118, Brno) do místa jednání soudu (Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava) a zpět, které činí celkem 2 385,36 Kč (při průměrné spotřebě 7,4 l pohonných hmot na 100 km, ceně pohonných hmot ve výši 31,80 Kč za jeden litr pohonné hmoty, sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel ve výši 4,20 Kč za jeden kilometr jízdy a počtu celkem ujetých kilometrů 364 km) dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. K těmto nákladům ve výši 13 385,36 Kč dále patří náhrada za daň z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) ve výši 21 %, to je částka 2 810,92 Kč. Celkem tak žalovanému náleží náhrada nákladů řízení ve výši 16 196,28 Kč.
42. Soud uložil žalobkyni zaplatit žalovanému uvedenou náhradu nákladů řízení dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta žalovaného v zákonné lhůtě (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 25. listopadu 2020

Mgr. Jana Martínková, v. r.
samosoudkyně